

Týždeň po 2. pôstnej nedeli, cyklus „B“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník: - upratovanie sa nekoná!
- Z pohrebu rod. Tarasoviťová obeťovala 100 eur. Pán Boh zaplať za milodar!

01.03.2021 Pondelok Pondelok po 2. pôstnej nedeli	07:15 08:15	Hertník (+Rozália,+Ján,+Andrej,+Mária,+rodiny - č. 10) Bartošovce (+rodiny - č. 184)
02.03.2021 Utorok Utorok po 2. pôstnej nedeli	17:30	<u>súkr. Hertník (AIO_02.03.2021/VL/20)</u> Bartošovce (+Imrich - č. 232)
03.03.2021 Streda Streda po 2. pôstnej nedeli	16:15 17:30	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. Anny a Magdalény - č. 64) Hertník (za ružencové bratstvo - III./21) Po sv. omši ADORÁCIA
04.03.2021 Štvrtok Štvrtok po 2. pôstnej nedeli	16:15 17:30	Hertník - pohr. (+Mária Tuhrinová rod. Fertal) Bartošovce (+rodičia,+svokrovci - č. 196) KU SLÁVE A CTI D. SV. /formulár pôstny/ ADORÁCIA po sv. omši!
05.03.2021 Piatok Piatok po 2. pôstnej nedeli	16:15 17:30	- v piatok pred omšami krížová cesta! Bartošovce (+Jozef Majirský - pohr.) Po omši 15 min. odpros. pob. na prvý piatok pre vylož. S. Oltárnou! Hertník (za bratstvo Božského Srdca - III./21) Po omši 15 min. odpros. pob. na prvý piatok pre vylož. S. Oltárnou!
06.03.2021 Sobota Sobota po 2. pôstnej nedeli	08:00 09:15	Bartošovce (zdr., B. pož. rod. Minčákovej - č. 87) Hertník (zdr., B. pož. pre Radoslava - 40 rokov života - č. 123 - fatimská s kňazom!)
07.03.2021 NEDEĽA 3. pôstna neďeľa, cyklus „B“ - sv. Perpetuy a Felicity, muč. sa neslávi.	09:00 10:30	- pomodliť sa krátku krížovú cestu pred neďeľnými omšami! Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Jána Kazimíra - 40 rokov) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Máriu s rod. - č. 28) PO SV. OMŠI KRST!

RÍMSKOKATOLÍCKA

MAREC 2021

CIRKEV
FARNOSŤ SV.
KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 338

HerBartníček

Ukáž svoju tvár Bohu

Mnohí obdivujú hory a opakovane vystupujú na ich vrcholy. Je pozoruhodné, že aj Cirkev nás cez Božie slovo až dvakrát do roka pozýva vystúpiť na ten istý vrch, ktorý so svojimi 588 metrami ani zďaleka nepatrí k elite známych veľhôr.

A predsa tento v evanjeliu nepomenovaný vrch je jedinečný svojou „modlitbovou udalosťou“, ktorú dnes nazývame premenenie Pána. Ježišovi sa na tomto vrchu zmenil vzhľad tváre a odevu práve počas modlitby.

Sila jeho modlitby bola taká viditeľná, že si to prítomná trojica apoštolov všimla aj na Ježišovom zovňajšku, ktorý nedokázali ani celkom dobre opísať. Bolo to niečo jasnejšie ako slnko a belšie ako sneh. K tejto modlitbe svetla sa pridali ešte dvaja muži: Mojžiš, prvý vodca Izraela, ktorý tiež po sinajskom stretnutí s Bohom zostupoval s rozžiarenou tvárou, a Eliáš, prvý prorok, ktorý pre Božie veci horel ako oheň.

Prečo je táto udalosť každoročne pripomínaná na Druhú pôstnu neďeľu?

Možno preto, aby sme si po desiatich dňoch pôstu pripomenuli, že v živote **nedôjde k žiadnej osobnej premene, ak ju nebude sprevádzať úprimná modlitba.** Modlitba nám totiž nebola daná iba nato, aby sme cez ňu niečo dostávali, ale v prvom rade nato, aby sme sa do hĺbky zmenili – zmenili seba i vlastný život. Keď sa totiž modlíme, Boh sa v nás túži „ubytovať“, on chce postaviť svoj „stan“ v našom srdci. Preto pri modlitbe nie je ani tak dôležité naše slovo, ako to, čo v nás koná Boh.

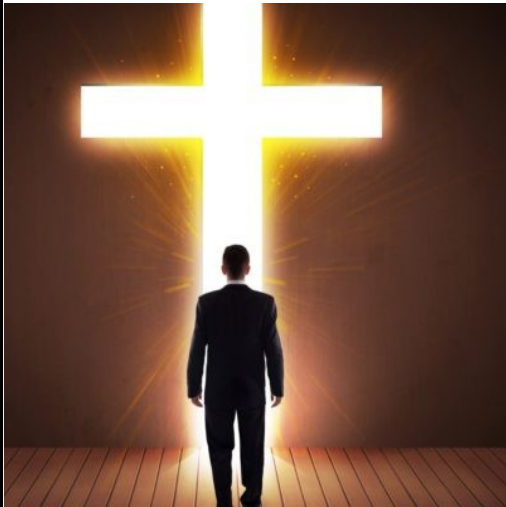
Vždy, keď sa ráno prebúdžeme a odchádzame za svojimi povinnosťami, naša prvá cesta by mala byť výstupom na vrch premenenia, kde si potrebujeme v modlitbe upraviť svoju tvár pred naším Bohom. Len tak obstojíme aj pred ľudskými tvármi. Nehovoriac o tom, že o svoju „duchovnú vizáž“ sa máme starať celodenne, pretože tieň hriechu nám ju môže kedykoľvek zatrieť. Takže konečný odkaz z vrchu Tábor: **viac sa pozerajme do zrkadla modlitby ako do zrkadla zo skla. (KN)**

Drevo kríža – strom života

Ježišova smrť na kríži bola i zostáva pre ľudí veľkým tajomstvom. Ukrutná a potupná smrť určená v rímskej ríši pre politických buričov a najhorších zločincov sa pre kresťanov stala činom záchrany človeka, dielom spásy. Pochopiť, prijať a ohlasovať tento paradox Ježišovho kríža patrí k tým najťažším, no zároveň najpodstatnejším prvkom bytia kresťanom. Píše o tom i apoštol Pavol v 1. liste Korinťanom: „Lebo slovo kríža je bláznovstvom pre tých, čo idú do záhuby, ale pre tých, čo sú na ceste spásy, teda pre nás, je Božou mocou. [...] My však ohlasujeme ukrižovaného Krista, pre Židov pohoršenie, pre pohanov bláznovstvo, ale pre povolaných... Krista - Božiu moc a Božiu múdrosť“ (1 Kor 1,18.24-25).

Ježišova smrť na kríži bola v skutočnosti víťazstvom nad smrťou a pre ľudí darom života. Tento fakt je nepochybne súčasťou evanjeliového posolstva. Evanjelista Matúš ho vyjadruje sugestívnym rozprávaním, ako v momente Ježišovej smrti, „otvorili sa hroby a mnohé telá zosnulých svätých vstali z mŕtvych. Vyšli z hrobov... (Mt 27,52- 53)“. Ján evanjelista zas túto pravdu obsiahol v známej vete, „veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3,16).

Ako však vnímať nástroj trestu smrti, ktorým bol kríž, ako prostriedok Božieho života? V starovekej a stredovekej kresťanskej teológii a ikonografii sa odpoveď na túto neľahkú otázku našla v obraze dreva kríža ako stromu života. Podľa starobylej tradície, založenej na rozprávaní niektorých apokryfov (Apokalypsa Mojžiša; Evanjelium Nikodéma; Život Adama a Evy) bol kríž vyhotovený z dreva stromu, ktorý vyrástol na hrobe praotca Adama. Na tomto mieste, ktoré poznáme ako Golgota, zasadil syn Adama Set semienko z plodu stromu poznania. Keď bol potom z dreva tohto stromu

vyhotovený kríž, naplnil sa podľa tejto legendy plán Božej prozreteľnosti a dielo satana bolo porazené jeho vlastnou zbraňou. Pre Adamovu neposlušnosť plod stromu poznania priniesol utrpenie a smrť, no Ježišova smrť tento strom premieňa na nástroj života. V tom spočíva veľkonočné tajomstvo, Kristus premieňa zánik, bôľ, prehru na nový počiatok a nádej. To platí pre každého človeka, pretože podľa jedného stredovekého teologického poňatia, plodom kríža – stromu života je každý človek so svojím životom. (Branislav Kluska, benediktini.sk)

Život neprichádza ani od politikov, ani od ekonomiky, ale od Ježiša

Pôst je od počiatku v Cirkvi vždy obdobím, keď sú veriaci volaní k obráteniu, zmene zmysľania a k odmietnutiu hriechu. Cirkev vo svojich liturgických sláveniach v tomto čase disponuje bohatým Božím slovom, ktoré má pomôcť veriacemu vidieť svoju vlastnú skutočnosť a kráčať vo svetle Kristovom k večnému životu. „Život neprichádza ani od politikov, ani od ekonomiky, ani od schválených zákonov v parlamente, ani od bohatstva. Politici odídu, zákony zmení nová politická garnitúra, bohatstvo rozkradnú alebo ho zničí hrdza. To všetko sú dobré veci, ale večný život odtiaľ neprichádza.“

Lebo Ježiš Kristus je darcom života a dáva všetkým týmto veciam zmysel, správne zameranie a ich užívanie.“

Preto pôstny čas nemá byť časom skrivených a smutných tvárí, ale naopak, časom milosti a pravdy, časom, ktorý posilňuje našu nádej, radosť a čakanie na stretnutie so vzkrieseným Pánom. Svätý Otec sa v jednom zo svojich posolstiev k pôstnemu obdobiu zamerával na slová z Matúšovho evanjelia: „A pretože sa rozmnoží neprávosť, v mnohých vychladne láska“ (Mt 24,12). Táto veta sa nachádza v rozhovore o konci sveta, ktorý sa odohral na Olivovom vrchu. Ježiš na otázku učeníkov ohlasuje veľké súženie a opisuje situáciu, v ktorej sa môže ocitnúť spoločenstvo veriacich, a že „uprostred týchto bolestných udalostí vystúpia falošní proroci a mnohých zvedú, takže bude hroziť, že v srdciach vychladne láska. **Láska je jadrom celého evanjelia**“. V týchto dňoch tiež počúvame a vidíme mnoho falošných prorokov, ktorí masírujú myseľ a city ľudí. Svätý Otec ich nazval, že sú ako, ako „zaklínači hadov“, lebo využívajú ľudské emócie, „aby z ľudí spravili otrokov a priviedli ich tam, kde chcú“.

Dante Alighieri vo svojom opise pekla predstavuje diabla, ako sedí na tróne z ľadu; prebýva v ľadovom kráľovstve vyhasnutej lásky. „Ako v nás môže vychladnúť láska? Pán Ježiš nás na jednom mieste varuje: *Chráňte sa každej chamtivosti (porov. Lk 12, 15): Chamtivosti po peniazoch, chamtivosti po moci, chamtivosti po sláve. Lebo v tomto postoji človek nehľadá ani napravo ani naľavo ale ide, ako sa hovorí, cez mŕtvolu, ničí svojho bližného a zabúda na druhú požiadavku hlavného prikázania: Miluj bližného ako seba samého (porov. Mk 12,33).*“

Ale človek nikdy nedokáže vyplniť túto druhú časť, ak nesplní tú prvú: Milovať budeš Pána, Boha svojho, celým svojím srdcom, celou svojou myslou, celou svojou silou (porov. Dt 6, 5). Túto požiadavku za nás vybojoval Ježiš Kristus v pokúšaní na púšti. „Diabol sa ho pýta: *Si hladný? Premeň kamene na chlieb, totiž, nasýť svoju momentálnu žiadostivosť.*“ V druhom pokúšení – „*Skoč dole z chrámu a nič sa ti nestane. Budeš slávny. Keď to ľudia uvidia, uveria ti.*“ A v treťom – „*Toto všetko ti dám, všetky tieto kráľovstvá, ak sa mi budeš klaňať. Budeš najmocnejší.*“ (Porov. Mt 4, 1-10).

My vieme akú odpoveď dal Ježiš diablovei. „*Ježiš nezaprel Otcovu lásku, ani vtedy, keď bol v utrpení. V láske k Otcovi ukázal lásku k nám. Splnil obe časti prikázania lásky. Táto Ježišova odpoveď je slovom aj pre nás.*“

Cirkev, naša matka a učiteľka, nám v tomto pôstnom čase ponúka liek proti pokúšeniu: almužnu, modlitbu a pôst. „*Bojovať tak ako Ježiš Kristus – Božím slovom. Uveriť centrálnej zvesti kresťanstva, že Kristus premohol smrť a jeho kríž nie je koncom jeho*

pôsobenia, ale naopak miestom víťazstva. Cirkev uprostred pôstu dvíha Kristov kríž. V momente, keď sa dnes mnohí zameriavajú iba na utrpenie a bolesť a smrť, nám Cirkev pripomína veľkú pravdu, že láska, tá láska s veľkým „L“ jestvuje a zjavila sa na kríži. A preto tento kríž môžeme objasniť a nazývame ho víťazným krížom. A môžeme sa mu klaňať. Aj svojmu osobnému krížu a nepohoršiť sa na ňom. Keď hľadáme na neho, vidíme, že táto láska nás zachránila. Láska bez podmienky. A toto nám priniesol Ježiš Kristus. “”

Tomu, kto uverí tomuto posolstvu, Ježiš môže zmeniť život. “Ako? Dá mu moc milovať ako On. Lebo On zničí našu smrť... všetky naše súdy, neschopnosť odpúšťať, neschopnosť milovať bez podmienky. Toto je láska, ktorá zmení svet. A preto je pôst časom radosti a nádeje, že Kristova Pascha sa uskutoční aj v nás.”

Dovoľme Svätému Duchu dýchnuť do pahreby nášho sklamanie, rezignácie, znechutenia a vlažnosti, aby sa uhlíky nášho povolania rozhoreli, aby Kristova láska v nás nevychladla, ale horela plným jasom. (o. biskup Rusnák; TK KBS)

OZNAMY:

Obdobie Veľkého pôstu – Pobáda nás prehliť svoj život s trpiacim Spasiteľom. Začítajme sa do pašiových udalostí, rozjímajme o nich a často sa modlime pobožnosť Krížovej a Litánie o predrahej Kristovej Krvi. Týmto uvažovaním a modlitbou odprosujeme Pána Ježiša za neochotu ľudí obrátiť sa.

V tomto týždni – Prvý štvrtok prežime v modlitbách za kňazov a nové duchovné povolania. Hodinu pred polnocou bdejme nad Sv. Písmom v duchu pred bohostánkom - Sv. hodina Getsemani.

Prvý piatok nech je dňom, kedy Pánu Ježišovi ponúkame svoje utrpenia a obety ako vynáhradu za ľudskú nevďačnosť voči jeho Božskému Srdcu.

Fatimskú sobotu obetujeme Matke Božej ako vynáhradu za urážky jej Nepoškvrneného Srdca, za obrátenie hriešnikov a pokoj vo svete. Spolu s ňou v modlitbe stojme pod krížom Vykupiteľa a tento deň prosíme o vernosť a vytrvalosť pri našom Vykupiteľovi.

Marec – Je to mesiac sv. Jozefa. Cirkev prežíva Rok sv. Jozefa a preto sa zvlášť v tomto mesiaci utiekajme k jej patrónovi, aby ten, ktorý chránil Božie Dieťa a jeho presv. Matku, ochraňoval aj v tomto čase Kristovu Cirkev a pomáhal jej vyjsť z pandémie. Modlime sa každodenne Litánie k sv. Jozefovi s modlitbou „K tebe sa utiekame...“.

Ofera – na kostol – Pán Boh zaplatí všetkým, čo prispievate aj v tomto čase na kostolné potreby milodarmi pri vchode do kostola alebo formou prevodu na farský účet. Číslo účtu je na web stránke obce, pod lištou cirkev.

Novéna k nebeskému Otcovi

“Vo Sviatosti Oltárnej žijem medzi vami ako Otec so svojou rodinou. Priat som si, aby môj Syn ustanovil Sviatosť Oltárnu, aby sa tak každý svätostánok stal studnicou mojich milostí, môjho bohatstva a lásky, ktoré dávam ľuďom, svojim deťom.”

(Matke Eugénii E. Ravasiovej, /1907-1990/)

„Per Ipsum, cum Ipso et in Ipso“ - Boh je môj Otec

Otče môj, ktorý si na nebesiach, aké je príjemné a milé vedieť, že ty si môj Otec a ja som tvoje dieťa. Osobitne vtedy, keď je zamračené nebo mojej duše a keď ma viac ťaží môj kríž, cítim potrebu opakovať: Otče, verím, že ma miluješ nekonečnou láskou!

Verím, že ty, nekonečne múdry, vieš lepšie ako ja, čo je pre mňa dobré! Verím, že ty, nekonečne dobrý, všetko riadiš v prospech tých, ktorí ťa milujú a preto aj pod rukami, ktoré trestajú, vtláčam bozk na tvoju uzdravujúcu ruku.

Verím ... no rozmnož vo mne vieru, nádej a lásku!

Daj mi svetlo, milosť a silu Ducha Svätého!

Otče môj, v mene tvojho Syna ťa o to prosím. A ty, Ježišu, otvor svoje Srdce a vlož doň moje a so Srdcom Márie obetuj ho nášmu božskému Otcovi. Získaj pre mňa milosti, ktoré potrebujem. Buď mi nežným Otcom a chráň ma.

Božský Otče, sladká nádej našich duší. Nech ťa všetci poznajú, uctievať a milujú!

Božský Otče, nekonečná dobrota, ktorá sa vylieva na všetky národy. Nech ťa všetci poznajú, uctievať a milujú!

Božský Otče, blahodarná rosa ľudstva. Nech ťa všetci poznajú, uctievať a milujú!

Panna Mária, Matka Ježišova a moja predrahá Matka, celý svoj život vkladám do tvojich rúk. Vždy a vo všetko si ctím božskú vôľu Otca! Obetuj ho Ježišovi v láske Ducha Svätého, aby všetci vošli do Otcovho domu, aby bola konečne jediná rodina vo večnej blaženosti na slávu Otca. Pomôž mi Matka, aby som žila s Ježišom ako pravá dcéra Otca v úplnom zasvätení sa Evanjeliu. Amen. Kráľovná nebies oroduj za nás!

Litánie k nebeskému Otcovi

Pane, zmiluj sa. Pane, zmiluj sa.
Kriste, zmiluj sa. Kriste, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa. Pane, zmiluj sa.

Otec na nebesiach, Bože, **zmiluj sa nad nami.**

Syn, Vykupiteľ sveta, Bože,
Duch Svätý, Bože,
Svätá Trojica, jeden Boh,

Bože, Stvoriteľ, **zmiluj sa nad nami.**

naša nádej a svetlo,
naš Abba,
naše útočisko a jediná láska,
naš udržiavateľ a živiteľ,

Náš svätý a nesmrteľný Bože,
Náš všemohúci a vševediaci Bože,
Náš nadovšetko milovaný Bože,
Ty si stvoril pre človeka všetky užitočné veci,
Ty živíš vtáctvo a zvieratá,
Ty šatíš poľné ľalie a kvety,
Ty dávaš bohato rásť plodom zeme,
Ty vieš o každom našom vlase,
Ty všetko riadiš a usporadúvaš na úžitok človeka,
Ty pred dobro človeka dopúšťaš utrpenie a bolesť,
Ty nás cez kríž privádzaš k pokániu a zmene života,
Ty dopúšťaš prenasledovanie, aby nás odpútalo od vecí sveta a
privádzalo k poznaniu teba,
Ty podivuhodne prichádzaš na pomoc núdznemu, čo ti dôveruje,

Buď nám milostivý, **odpusť nám Bože, Otče.**
Od všetkého zla a hriechu, **ochraňuj nás Bože, Otče.**
Od nedôvery v tvoju prozreteľnosť,
Od každého útoku Zlého, najmä v hodine smrti,

Bože, Otče, daj, aby sme dôverovali tvojej božskej prozreteľnosti ako
deti,

prosíme ťa vyslyš nás.

Bože, Otče, daj, aby sme v šťastí i nešťastí vzývali tvoju božskú
prozreteľnosť,
Bože, Otče, daj, aby sme dokázali podriadiť našu vôľu tvojej svätej vôli,
Bože Otče, daj, aby sa naša láska v utrpení stávala vrúcnejšou,
Bože, Otče, daj, aby sa naša trpezlivosť v každom protivenstve
upevňovala,

Otče náš ...

Modlitba zasvätenia sa Bohu Otcovi

Bože, môj Otče, s hlbokou pokorou a s veľkou vďačnosťou prichádzam pred
tvoju tvár. Tvojej otcovskej ochrane odovzdávam a zasväcujem svoj život,
svoje skutky, svoju lásku a všetky svoje city. Vrúcne si želim, aby som ťa
mohol stále väčšmi poznávať, milovať a ctiť. V duchu pokory túžim po tom,
aby som mohol prijímať tvoju dobrou a nesmiernu otcovskú lásku a
odovzdávať ju iným. Dobrý Otče, udeľ mi milosť stále väčšmi milovať Božské
Srdce tvojho milovaného Syna a v sile Ducha Svätého navždy zvelebovať
tvoju otcovskú a
večnú dobrotu.

Svätá Mária, moja nebeská Matka, oroduj za mňa. Amen.

(Imprimatur.: **Kardinál Jean Vedier**, parížsky arcibiskup 8.5. 1936, **Mons. Štefan
Sečka**, spišský biskup, 11.5. 2016)